

شرح بیشتر چگونگی ایجاد بنیاد دانشگاهی فردوسی

از زبان جناب آقای دکتر عبدالرضا باقری رئیس سابق دانشگاه فردوسی مشهد

در ابتدای قبول مسئولیت در دانشگاه فردوسی مشهد، بنظرم آمد که نداشتن ارتباط صحیح و کارآمد با افراد صاحب نظر، خیراندیش و علم دوست موجود در استان، یکی از ضعف های عمده دانشگاه است. لذا ضمن مشورت با افراد مختلف، به این نتیجه رسیدم که بهره گیری از این افراد به صورت دعوت از آنها برای عضویت در هیات امنای دانشگاه های منطقه شمال شرق که در آن زمان دانشگاه فردوسی مشهد نیز تحت نظر آن هیات امنای اداره می شد، شاید یکی از راه های رفع این کمبود باشد. در این راستا در سال ۱۳۷۷ از جناب آقای علی باقرزاده (بقاء) را که شخصیتی دانشمند، خیر، آشنا با مسائل صنعت و علاقه مند به همکاری با دانشگاه بودند، برای عضویت در هیات امناء تقاضای همکاری نمودم. خوشبختانه این پیشنهاد با استقبال جناب آقای دکتر مصطفی معین وزیر وقت وزارت فرهنگ و آموزش عالی سابق و جناب آقای سید محمد خاتمی ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران مواجه شد و با صدور حکم رسمی عضویت در هیات امناء، دانشگاه توانست از خدمات ارزنده ایشان بهره مند گردد. با در اختیار قرار دادن محلی مناسب به ایشان در کنار دفتر کار خودم، تقاضا کردم تا در صورت امکان هفته ای یک روز در دانشگاه حضور یافته و با مسائل و مشکلات دانشگاه آشنا شوند. فراموش نمی کنم که ایشان همواره روزهای سه شنبه بطور منظم در محل کار حضور یافته و به مرور از طریق قرار ملاقات با اعضای هیات علمی و دانشجویان و همچنین بازدید از قسمت های مختلف دانشگاه با مسائل آشنا شده و در جریان امور مختلف دانشگاه قرار گرفتند در ادامه، از ایشان تقاضا کردم تا در صورت موافقت از سایر افراد برجسته استان برای همکاری با دانشگاه دعوت به عمل آورند، که ایشان از این امر استقبال و بلافاصله پس از آن دفتر کار ایشان محلی شد برای آمد و رفت این افراد و رایزنی آنها برای حل مشکلات دانشگاه. تشکیل ستاد "همیاران عمران دانشگاه" از اقدامات بسیار ارزنده ای بود که بدنبال آن با کمک موثر ایشان شکل گرفت.

"همیاران عمران دانشگاه" در اردیبهشت ما ۱۳۸۰ با تشکیل هیات امنایی متشکل از گروهی از خیرین صاحب اندیشه و برخوردار از عواطف انسانی و با هدف کمک به برخی از مشکلات نسل جوان دانشجو و آینده سازان این مرز و بوم در دانشگاه شکل گرفت. استفاده از کمکهای مردمی و نظرات شخصیت های خیراندیش برای نیل به اهداف از اصول کاربردی همیاران بود.

هسته اولیه همیاران عمران دانشگاه متشکل از آقایان علی باقرزاده، مهندس سید جواد شهرستانی، زنده یاد علی امیری پور، مهندس حمید مستشاری، دکتر محمد هادی هایزاده، حاج محمود معاون، حاج جواد رحیمیان، مهندس محمد گرجستانی، مهندس اکبر باقرزاده، مهندس حسن اسماعیل زاده، مهندس

فرامرزیغمایی، مهندس حسن فقیه سبزواری و بعضی از مدیران وقت دانشگاه شامل آقایان دکتر حسن حاجی کاظمی، مهندس محمدرضا قانع و دکتر علی حائریان بود.

هیات امنای همیاران در اولین گام از مجموعه فعالیت های خود مصمم به حل مشکل مسکن دانشجویان دختر که هر ساله رو به افزایش می باشد، برآمد. از آنجا که در شهرهای بزرگ دانشگاهی، دختران دانشجو از نظر مسکن معضلات فراوانی دارند و بی سامانی ناشی از آن، مسائل عدیده ای را برای دانشجویان و خانواده آنها ایجاد می کند، همیاران عمران با رایزنی و استعانت از خیرین صاحب نام اقدام به ساخت خوابگاهی با زیر بنای حدود ۷۰۰۰ متر مربع در محوطه پردیس نمود تا مکانی امن و قابل اعتماد برای دانشجویان فاقد خوابگاه فراهم نموده و آرامش نسبی به خانواده های دانشجویان مهاجر از شهرستانها به مشهد را تامین نماید. زمین این پروژه در مجاورت خوابگاههای دختران در پردیس دانشگاه از طرف مدیریت دانشگاه، در اختیار همیاران قرار گرفت و مراحل اجرائی آن از نیمه دوم سال ۱۳۸۰ شروع شد.

اقدام دیگر جناب آقای باقرزاده طی این مدت پیگیری امور مربوط به ساخت خوابگاه متاهلین بود که زمین این مجموعه قبلاً توسط ایشان به دانشگاه اهدا شده بود. خوشبختانه با پیگیری های ایشان و حمایت وزارت، این پروژه که دارای ۶۴ واحد آپارتمانی برای دانشجویان متاهل بود که در مهر ماه ۱۳۸۲ تحت عنوان "ساختمان بقاء" واقع در هاشمیه ۱۴ با حضور جناب آقای دکتر جعفر میلی منفرد قائم مقام وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و جمعی از افراد نیکوکار، جهت استفاده دانشجویان متاهل به بهره برداری رسید.

در راستای نهادینه شدن فعالیت های خیرین و استمرار و گسترش این فعالیت ها در سایر ابعاد مورد نیاز دانشگاه، موضوع در جلسات متعدد هیات رئیسه وقت دانشگاه و همیاران عمران، مورد بحث قرار گرفت و در نهایت مقرر شد، بنیادی تحت عنوان "**بنیاد دانشگاهی فردوسی**" به عنوان یک موسسه علمی، فرهنگی غیر سیاسی و غیر انتفاعی که از حیث تشکیلاتی مستقل از تشکیلات رسمی دانشگاه فردوسی مشهد باشد به منظور اهداف خیرخواهانه و جلت مشارکت و کمک های مردمی ایجاد گردد. با تلاش های انجام شده توسط جناب آقای دکتر کامران داوری معاون وقت دانشجویی و فرهنگی دانشگاه و پیگیری های مجدانه جناب آقای علیرضا ناظری عضو محترم هیات علمی بازنشسته دانشگاه، اساسنامه این بنیاد با نظرخواهی مکرر از صاحب نظران تهیه و در جلسه مورخه ۸۳/۶/۱۷ به تصویب هیات موسس بنیاد رسید و اقدامات لازم به منظور ثبت این بنیاد در مراجع قانونی صورت گرفت.

لازم میدانم به سهم خود و به اقتضای مسئولیت در آن زمان از تلاش همه خیرین نیک اندیش و اعضای محترم هیات امنای این بنیاد و بویژه جناب آقای باقرزاده که در تحقق این اقدام خدایسندانه از هیچ کوششی فروگذار نکردند تشکر و سپاسگزاری نمایم.

امیدوارم که نهاد نونهال بنیاد به درختی سترگ تبدیل گردیده و بتواند در تبدیل دانشگاه فردوسی مشهد به یک دانشگاه برتر در سطح منطقه، سهم بسزایی ایفا نماید.

بماند سالها این نظم و ترتیب

غرض نقشی است کزما بازماند

مگر صاحب‌دلی روزی ز رحمت

زما هر ذره خاک افتاده جائی

که هستی را نمی بینم بقائی

کند در حق درویشان دعائی